

har hørt sige, har jeg vel ogsaa Lov til at sige, at jeg ogsaa har hørt et og andet —, har Højre stillet denne Dagsorden, fordi man er saa inderlig bange for at komme til Fællesudvalg, idet det vilde være vanskeligt for Højre at holde sammen, naar man igennem et Fællesudvalg kom til en indgaaende Forhandling om denne for vort Land saa store og betydningsfulde Sag. Hvorfor vil man ellers bryde af paa Halvvejen? Det plejer man jo ikke at gøre. I alle store Sager søger man at føre dem igennem alle grundlovmæssige Stadier indtil det sidste, som er Fællesudvalg. Det er den Vej, Grundloven anviser. Grundloven anviser ikke, at man skal lade disse Sager behandle først i en Kommission. En Gang imellem har Rigsdagen prøvet at faa Sager henvist til en Kommission. Jeg er nær ved at sige, at der har været for mange Forsøg i den Retning. Det er ikke nogen Ære for Rigsdagen at henvise store Sager til Drøftelse i Kommissioner, det var bedre, hvis Rigsdagen kunde tage disse Sager i sin Haand i større Udstrækning, end den har gjort i en Række af Aar. Men en Grundlovssag, en Sag, som angaar Forandring af Landets Forfatning, har ikke hjemme i en Kommission. Det er ikke det Sted, den Sag skal forberedes, og det glæder mig, at Ordføreren, der har forelagt Forslaget til Dagsordenen, har erkendt, at han i det Punkt har haft samme Syn som jeg tidligere, men han har skiftet Anskuelse — det er jo en ærlig Sag. Jeg tror ikke, vi kommer et Skridt videre, ved at faa den Sag drøftet i en Kommission. Snarere vil den derved yderligere forsumpe, og der vil blive større og skarpere Skel imellem de forskellige Anskuelser og de forskellige Partier ved, at Sagen behandles i en Kommission, end der vil være ved, at den behandles gennem de grundlovmæssige Stadier nu her og senere i et Fællesudvalg.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte endvidere, at som Tiden skred frem, saa man, hvorledes Stemningen var overfor den Sag ogsaa i Venstre. Jeg ved ikke, hvad det er for en Tid, det ærede Medlem tænker paa. Er det den Tid, der er hængaaet, siden Betænkningen blev afgivet til nu? Det er ikke nogen lang Tid. Da Betænkningen blev afgivet, var det ærede Medlem samt Venstres og Højres Medlemmer i Udvalget alle enige om, at Sagen skulde prøves i et Fællesudvalg. Nu siger det ærede Medlem, som er Ordfører for Højre og for Udvalget, at det

er kun Udvalgsmedlemmerne, der har haft den Opfattelse, at Sagen burde henvises til Fællesudvalg, og at de ikke har villet paatage sig det Ansvar ikke at foreslaa det. Maa jeg spørge: er der da i Højre en saa mærkelig Ordning, at mellem de Medlemmer, Højre delegerer til et Udvalg, tilmed et Udvalg, der behandler en saa stor og vigtig Sag, der behandler en saa stor og vigtig Sag, og Partiet er der ingen Forbindelse? Jeg havde dog troet, at før Betænkningen blev afgivet i denne vigtige Sag, har Udvalgets Medlemmer af Højre ligesom Udvalgets Medlemmer af andre Partier søgt til deres Parti for at erfare, om de har Føling med Partiet. Det er sikkert noget nyt, der er kommet til i de aller sidste Dage, og det er da sikkert, det gentager jeg, et Vidnesbyrd om, at man har villet dække over den Uenighed, der i Højre er om denne Sag. Derfor har man nu søgt at komme uden om Fællesudvalget ved at indbringe den Dagsorden, der er foreslaaet, og det ærede Medlem, der er Ordfører for Udvalget, har nu til min store Overraskelse erklæret, at naaget han har skrevet i Betænkningen, at Sagen burde henvises til Fællesudvalg, vil han nu stemme for Dagsordenen og gøre, hvad han kan for at formaa sine Partifæller til at gøre det samme. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at han ikke kunde have nogen Tillid til denne Regering; denne Regering kunde efter hans Formening ikke lede denne Sag til en endelig Afslutning. Jeg kunde have Lyst til at høre, hvad Højre tænker sig om en kommende Regering. Forholdet er det, at i Folketinget tæller Højre 13 af Folketingets 114 Medlemmer, og disse 13 Medlemmer, som repræsenterer Højre i Folketinget, er endogsaa delte i 2 Partier, et, som tæller 7, og et, som tæller 6 Medlemmer. Tror nu Højre for Alvor, at naar de sørger for at rejse en Kamp om denne Sag, afbryder Forhandlingen, uden at den føres gennem alle Stadier, vil det lykkes Partiet ved de kommende Valg at skabe en saadan Majoritet i Folketinget, at Højre med nogen Tryghed kan danne en Regering? Tror Højre, at Situationen er saaledes, at Højre skulde kunne vinde op fra 13 til i det mindste 57 Medlemmer for at have Halvdelen af Folketingets Medlemmer paa sin Side? Tror virkelig Højre, at de kan vinde 44 Folketingskredse, ved Valgene? Jeg kan ikke tro, at de nærer saadanne Illusioner. Og hvorledes er Højre situeret i denne Sal? Højre er situeret saaledes, at det tæller 1, højst 2 Medlemmer over Halvdelen af dette Tings Medlemmer. Synes Højre virkelig,